

Strângerea de comori în cer

DE CITIT

Geneza 6:5-14;
Geneza 13:10-12;
Geneza 32:22-31;
Evrei 11:8-13,24-29;
2 Corinteni 4:18

DE MEMORAT

«³⁶Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul? ³⁷Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său? (Marcu 8:36,37).

Sabat după-amiază

Isus ne-a oferit cea mai bună strategie de investiții din lume când a spus: „Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții; ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură” (Matei 6:19,20). Isus Își încheie strategia de investiții spunând: „Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră” (Matei 6:21). Cu alte cuvinte, spune-mi pe ce îți cheltuiești banii ca să-ți spun ce iubești, pentru că acolo unde îți investești banii va fi și inima ta, dacă nu este deja în acel loc.

Vrei o inimă pentru Împărăția lui Dumnezeu? Dacă da, pune-ți banii acolo unde vor aduna răsplata veșnică. Investește-ți timpul, banii și rugăciunea în lucrarea lui Dumnezeu! Dacă vei face lucrul acesta, vei deveni curând și mai interesat de acea lucrare, iar inima ta va urma acea cale.

În această săptămână vom analiza texte și ilustrații despre cum să adunăm comori în cer pentru ca, în cele din urmă, să primim răsplata veșnică.

Duminică, 5 februarie

Noe a găsit har

Merită amintit că aceia care caută comoara cerească sunt adeseori chemați de Dumnezeu să facă schimbări majore în viața lor aici, pe pământ. Fii pregătit să ai parte de aceeași chemare, dacă va fi nevoie!

1

Citește Geneza 6:5-14. Ce schimbări radicale au apărut în viața lui Noe ca urmare a ascultării de Dumnezeu? Ce principii putem găsi aici valabile pentru noi, într-o lume care trebuie avertizată cu privire la sfârșitul ei iminent?

Geneza 6:5-14 ⁵ Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău. ⁶ I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ și S-a mâhnit în inima Lui.

⁷ Și Domnul a zis: „Am să șterg de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut, de la om până la vite, până la târâtoare și până la păsările cerului; căci Îmi pare rău că i-am făcut.” ⁸ Dar Noe a căpătat milă înaintea Domnului.

⁹ Iată care sunt urmașii lui Noe. Noe era un om neprihănit și fără pată între cei din vremea lui: Noe umbla cu Dumnezeu.

¹⁰ Noe a născut trei fii: Sem, Ham și Iafet.

¹¹ Pământul era stricat înaintea lui Dumnezeu, pământul era plin de silnicie.

¹² Dumnezeu S-a uitat spre pământ și iată că pământul era stricat; căci orice făptură își stricase calea pe pământ.

¹³ Atunci Dumnezeu a zis lui Noe: „Sfârșitul oricărei făpturi este hotărât înaintea Mea, fiindcă au umplut pământul de silnicie; iată, am să-i nimicesc împreună cu pământul. ¹⁴ Fă-ți o corabie din lemn de gofer; corabia aceasta s-o împarți în cămăruțe și s-o tencuiești cu smoală pe dinăuntru și pe din afară.”

Noe și-ar fi putut investi timpul și resursele în construirea unei case pentru el, dar a ales să facă o schimbare radicală în viața lui și să petreacă 120 de ani dând curs chemării lui Dumnezeu de a construi arca.

Mulți sceptici din zilele noastre neagă istoria potopului, susținând că este un mit și bazându-se deseori pe diferite speculații științifice despre legile cunoscute ale naturii. Nimic nou. „Lumea de dinainte de potop gândea că, timp de secole, legile naturii fuseseră stabile. Ciclul anotimpurilor se desfășura după rânduiala lor. Până la data aceea nu căzuse niciodată ploaie pe pământ; acesta era udat de către o ceață sau de rouă. Râurile nu ieșiseră niciodată din matcă, ci își purtau în siguranță apele spre mare. Legi precise țineau apele ca să nu se reverse peste maluri” (Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 96). Înainte de potop, oamenii susțineau că nu ar fi putut niciodată să vină un potop, bazându-se pe o înțelegere greșită a realității; după potop, tot pe baza unei înțelegeri greșite a realității, oamenii susțin că acesta nu a existat niciodată. După cum spune Biblia, „nu este nimic nou sub soare” (Eclesiastul 1:9).

În același timp, Biblia spune și că oamenii vor fi la fel de sceptici cu privire la evenimentele zilelor finale așa cum au fost și cu privire la potop (vezi 2 Petru 3:3-7). Cum putem să ne pregătim pentru distrugerea care va veni?

Este o decizie conștientă, numită „satisfacție sau răsplată întârziată”. Această înseamnă că ar trebui să facem cu răbdare lucrarea pe care Dumnezeu ne-a încredințat-o, în speranța unei recompense viitoare mai glorioase. Nu știm când Se va întoarce Hristos. Într-un anumit sens, nu contează. Ce contează, în schimb, este ca până atunci, la fel ca Noe, să facem ceea ce Dumnezeu cere de la noi, chiar dacă, la fel ca în cazul lui Noe, aceasta presupune niște schimbări radicale în viață.

Cât de pregătit ai fi să faci o schimbare majoră în viața ta pentru Dumnezeu, dacă, la fel ca Noe, ai fi chemat să faci acest lucru? Vezi Luca 16:10.

Luca 16:10 *Cine este credincios în cele mai mici lucruri este credincios și în cele mari; și cine este nedrept în cele mai mici lucruri este nedrept și în cele mari.*

Luni, 6 februarie

Avram, părintele credincioșilor

Dumnezeu l-a chemat pe Avram să își părăsească țara și rudele și să meargă într-o țară pe care El avea să i-o arate. Așa a început genealogia lui Mesia. Deși nu sunt date detalii, Avram a trebuit să lase în urmă țara în care se născuse și copilărise. Cu siguranță nu a fost o decizie ușoară și fără îndoială a trebuit să renunțe la unele plăceri lumești și la confort.

2 Citește Geneza 12:1-3. Cum au fost „toate familiile pământului [...] binecuvântate” ca rezultat al acestei făgăduințe și acceptării ei?

Geneza 12:1-3 ¹ *Domnul zisese lui Avram: „Ieși din țara ta, din rudenii ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta.*

² *Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare.*

³ *Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.*

Acesta a fost un eveniment major, care i-a schimbat viața lui Avram și familiei sale. „Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce” (Evrei 11:8). „Ascultarea necondiționată a lui Avraam este una dintre cele mai izbitoare dovezi ale credinței ce poate fi găsită în întreaga Scriptură” (Ellen G. White, *Patriarhi și profeti*, p. 126).

Cei mai mulți dintre noi nu ar fi nerăbdători să își părăsească țara natală, prietenii și familia. Dar Avram așa a fost. Avram s-a mulțumit să fie acolo unde Dumnezeu voia ca el să fie. Oricât de ciudat ar părea, Avraam, Isaac și Iacov nu au primit acea țară cât au fost în viață, dar au rămas credincioși lui Dumnezeu chiar și așa.

Citește Evrei 11:8-13. Care este mesajul relevant pentru noi din acest text?

Evrei 11:8-13 8 Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce.

⁹ Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună-moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe.

¹⁰ Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.

¹¹ Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credințioșia Celui ce-i făgăduise.

¹² De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra.

¹³ În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite; ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ.

Avram era considerat prinț de către cei care locuiau în jurul lui. Era știut ca un om darnic, curajos, ospitalier și slujitor al Dumnezeului Preai-nalt. Mărturia lui în favoarea lui Dumnezeu era exemplară. Prin harul lui Dumnezeu, suntem urmași ai lui Avraam. „Tot așa și «Avraam a crezut pe Dumnezeu, și credința aceasta i-a fost socotită ca neprihănire». Înțelegeți și voi dar că fii ai lui Avraam sunt cei ce au credință” (Galateni 3:6,7). „Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți «sămânța» lui Avraam, moștenitori prin făgăduință” (Galateni 3:29).

În cazul lui Avram, ca și în cel al lui Noe, vedem pe cineva care ia o decizie ce îi va schimba viața ca rezultat al ascultării de Dumnezeu.

Citește 2 Corinteni 4:18. Ce impact ar trebui să aibă mesajul acestui verset asupra deciziilor spirituale pe care le luăm? Cum au urmat Moise și Avram același principiu?

2 Corinteni 4:18 18 Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice.

Când, la chemarea lui Dumnezeu, Avram a plecat din țara lui, Lot, nepotul lui, a ales să meargă cu el în această călătorie. Geneza 13 notează că Dumnezeu l-a binecuvântat pe Avram astfel încât „era foarte bogat în vite [principala măsură a averii în acea cultură], în argint și în aur” (Geneza 13:2). Lot „avea și el oi, boi și corturi” (Geneza 13:5). Amândoi s-au îmbogățit atât de tare și aveau turme atât de mari încât nu mai puteau locui unul lângă celălalt. Pentru a evita conflictele între păstorii lor, Avram i-a oferit lui Lot șansa să aleagă unde dorea să locuiască. În mod normal, Lot ar fi trebuit să îi cedeze decizia lui Avram, care era mai în vârstă decât el, pentru că bogăția lui se datora legăturii cu Avram. Dar Lot nu a arătat nicio urmă de recunoștință față de binefăcătorul lui și a dorit cu egoism pământul pe care îl considera cel mai bun.

4

Citește Geneza 13:10-12. Ce factori raționali l-ar fi putut determina pe Lot să ia decizia pe care a luat-o?

*Geneza 13:10-12*¹⁰ Lot și-a ridicat ochii și a văzut că toată câmpia Iordanului era bine udată în întregime. Înainte de a nimici Domnul Sodoma și Gomora, până la Țoar, era ca o grădină a Domnului, ca țara Egiptului.

¹¹ Lot și-a ales toată Câmpia Iordanului și a mers spre răsărit. Astfel s-au despărțit ei unul de altul.

¹² Avram a locuit în țara Canaan, iar Lot a locuit în cetățile din câmpie și și-a întins corturile până la Sodoma.

Oricât de ușor i-ar fi fost lui Lot să justifice decizia de a se muta în cetate, lucrurile nu au mers în favoarea lui acolo. Când a auzit despre ce i s-a întâmplat, Avram nu a spus: „Ei bine, Lot, culegi ce ai semănat.” În schimb, Avram i-a venit în ajutor și l-a salvat (vezi Geneza 14).

Uneori, când cerem și mai mult din diverse lucruri, nu ne învățăm deloc lecția. Lot s-a mutat înapoi în Sodoma. Dar, în marele Său har, Dumnezeu a trimis mesageri să-l avertizeze pe el și familia lui, dându-le de veste despre distrugerea iminentă a cetăților.

5

Citește Geneza 18:20-33. Ce i-a spus Dumnezeu lui Avraam în legătură cu motivul vizitei Lui pe pământ? Care a fost răspunsul lui Avraam la vestea că Dumnezeu plănuia să distrugă acele cetăți nelegiuite?

*Geneza 18:20-33*²⁰ Și Domnul a zis: „Strigătul împotriva Sodomei și Gomorei s-a mărit, și păcatul lor într-adevăr este nespus de greu.

²¹De aceea Mă voi coborî acum să văd dacă în adevăr au lucrat în totul după zvonul venit până la Mine; și dacă nu va fi așa, voi ști.”

²²Bărbații aceia s-au depărtat și au plecat spre Sodoma. Dar Avraam stătea tot înaintea Domnului.

²³Avraam s-a apropiat și a zis: „Vei nimici Tu oare și pe cel bun împreună cu cel rău?” ²⁴Poate că în mijlocul cetății sunt cincizeci de oameni buni: îi vei nimici oare și pe ei și nu vei ierta locul acela din pricina celor cincizeci de oameni buni, care sunt în mijlocul ei?

²⁵Să omori pe cel bun împreună cu cel rău, așa ca cel bun să aibă aceeași soartă ca cel rău, departe de Tine așa ceva! Departe de Tine! Cel ce judecă tot pământul nu va face oare dreptate?”

²⁶Și Domnul a zis: „Dacă voi găsi în Sodoma cincizeci de oameni buni în mijlocul cetății, voi ierta tot locul acela din pricina lor.”

²⁷Avraam a luat din nou cuvântul și a zis: „Iată, am îndrăznit să vorbesc Domnului, eu care nu sunt decât praf și cenușă.

²⁸Poate că din cincizeci de oameni buni vor lipsi cinci: pentru cinci, vei nimici Tu oare toată cetatea?” Și Domnul a zis: „N-o voi nimici, dacă voi găsi în ea patruzeci și cinci de oameni buni.”

²⁹Avraam I-a vorbit mai departe și a zis: „Poate că se vor găsi în ea numai patruzeci de oameni buni.” Și Domnul a zis: „N-o voi nimici pentru cei patruzeci.”

³⁰Avraam a zis: „Să nu Te mânie, Doamne, dacă voi mai vorbi. Poate că se vor găsi în ea numai treizeci de oameni buni.” Și Domnul a zis: „N-o voi nimici, dacă voi găsi în ea treizeci de oameni buni.”

³¹Avraam a zis: „Iată, am îndrăznit să vorbesc Domnului. Poate că se vor găsi în ea numai douăzeci de oameni buni.” Și Domnul a zis: „N-o voi nimici, pentru cei douăzeci.”

³²Avraam a zis: „Să nu Te mânie, Doamne, dacă voi mai vorbi numai de data aceasta. Poate că se vor găsi în ea numai zece oameni buni.” Și Domnul a zis: „N-o voi nimici, pentru cei zece oameni buni.”

³³După ce a isprăvit de vorbit lui Avraam, Domnul a plecat. Și Avraam s-a întors la locuința lui.

Îngrijorat în privința lui Lot și a familiei lui, Avraam a negociat cu Dumnezeu cruțarea cetăților, cu condiția să existe în ele oameni neprihăniți. A început cu 50 și a ajuns până la 10. În armonie cu caracterul Său iubitor, Dumnezeu nu a încetat să ofere har până când Avraam nu s-a oprit din cerut. Dumnezeu și cei doi îngeri i-au salvat ei înșiși pe Lot, pe soția lui și pe cele două fiice. Dar soția lui Lot s-a uitat în urmă și s-a transformat într-un stâlp de sare. Lot a intrat în Sodoma bogat și a ieșit aproape fără nimic. Cât de atenți trebuie să fim la deciziile pe care le luăm, mai ales când analizăm doar câștigurile pe termen scurt, în loc să avem în vedere imaginea de ansamblu (vezi Marcu 8:36,37)!

Deși era un tânăr care Îl iubea pe Dumnezeu și se temea de El, Iacov s-a înjosit conspirând cu mama lui, Rebeca, să își înșele tatăl și să îi primească binecuvântarea. În consecință, și-a început viața de adult pe calea greșită, fiind nevoit să fugă ca să nu aibă probabil parte de o moarte timpurie. Rebeca i-a spus lui Iacov: „Fugi la fratele meu Laban [...] și rămâi la el câtăva vreme, până se va potoli mânia fratelui tău. [...] Atunci voi trimite să te cheme” (Geneza 27:43-45). Iacov a fost de fapt plecat 20 de ani și nu a mai văzut-o niciodată pe mama lui.

6

Citește Geneza 32:22-31. Ce i s-a întâmplat aici lui Iacov și ce lecții spirituale putem învăța de aici despre harul lui Dumnezeu chiar și atunci când luăm decizii greșite?

Geneza 32:22-31 ²⁰ Să spuneți: „Iată, robul tău Iacov vine și el după noi.” Căci își zicea el: „Îl voi potoli cu darul acesta, care merge înaintea mea; în urmă îl voi vedea față în față și poate că mă va primi cu bunăvoință.”

²¹ Astfel darul a trecut înainte, iar el a rămas în tabără în noaptea aceea.

²² Tot în noaptea aceea s-a sculat, a luat pe cele două neveste ale lui, pe cele două roabe și pe cei unsprezece copii ai lui și a trecut vadul Iabocului.

²³ I-a luat, i-a trecut pârâul și a trecut tot ce avea.

²⁴ Iacov însă a rămas singur. Atunci un om s-a luptat cu el până în revărsatul zorilor. ²⁵ Văzând că nu-l poate birui, omul acesta l-a lovit la încheietura coapsei, așa că i s-a scrântit încheietura coapsei lui Iacov pe când se lupta cu el.

²⁶ Omul acela a zis: „Lasă-Mă să plec, căci se revarsă zorile.” Dar Iacov a răspuns: „Nu Te voi lasă să pleci până nu mă vei binecuvânta.”

²⁷ Omul acela i-a zis: „Cum îți este numele?” „Iacov”, a răspuns el.

²⁸ Apoi a zis: „Numele tău nu va mai fi Iacov, ci te vei chema Israel; căci ai luptat cu Dumnezeu și cu oameni și ai fost biruitor.”

²⁹ Iacov l-a întrebat: „Spune-mi, Te rog, numele Tău.” El a răspuns: „Pentru ce Îmi ceri numele?” Și l-a binecuvântat acolo.

³⁰ Iacov a pus locului aceuia numele Peniel; „căci”, a zis el, „am văzut pe Dumnezeu față în față și totuși am scăpat cu viață.”

³¹ Răsărea soarele când a trecut pe lângă Peniel. Însă Iacov șchiopăta din coapsă.

„Prin umilință, pocăință și predare de sine, acest muritor păcătos și supus greșelii a biruit în lupta cu Maiestatea cerului. El se ancorase tremurător de promisiunile lui Dumnezeu, iar inima Iubirii infinite n-a putut refuza ruga celui păcătos. Greșeala care îl făcuse pe Iacov să păcătuiască, obținând prin

înșelăciune dreptul de întâi născut, stătea acum în mod clar înaintea sa. El nu avusese încredere în făgăduințele lui Dumnezeu, ci căutase ca prin eforturile sale proprii să realizeze ceea ce Dumnezeu ar fi împlinit la momentul și prin căile alese de El. [...] Iacov primise binecuvântarea după care tânjea sufletul său. Păcatul lui de a lua locul fratelui său și a-l înșela fusese iertat” (Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 197, 198).

7

Citește Geneza 49:29-33. Ce indicații le-a dat Iacov copiilor lui cu privire la înmormântarea sa, chiar dacă nu mai avea niciun fel de bunuri în Canaan? Cine mai era îngropat în peștera aceea? De ce a dorit Iacov lucrul acesta?

Geneza 49:29-33 ²⁹ Apoi le-a dat porunca următoare: „Eu am să fiu adăugat la poporul meu, deci să mă îngropați împreună cu părinții mei, în peștera care este în ogorul Hetitului Efron, ³⁰ în peștera din ogorul Macpela, care este față în față cu Mamre, în țara Canaan. Acesta este ogorul pe care l-a cumpărat Avraam de la Hetitul Efron ca moșie de înmormântare. ³¹ Acolo au îngropat pe Avraam și pe Sara, nevasta lui; acolo au îngropat pe Isaac și pe Rebeca, nevasta lui, și acolo am îngropat eu pe Lea. ³² Ogorul și peștera care se află acolo au fost cumpărate de la fiii lui Het.” ³³ Când a isprăvit Iacov de dat porunci fiilor săi, și-a tras picioarele în pat, și-a dat duhul și a fost adăugat la poporul său.

Biblia ne informează că toți cei trei patriarhi și soțiile lor sunt îngropați în aceeași peșteră. Încrederea lui Iacov în Dumnezeu era puternică și el se considera un străin și un călător pe pământ (vezi Evrei 11:13). În ciuda greșelilor sale, el a plecat de acasă cu nimic, dar s-a întors în Canaan ca un om bogat.

Dumnezeu poate să ne binecuvânteze în ciuda greșelilor noastre. Cât de bine este totuși să evităm greșelile de la bun început! Care sunt alegerile cu care te confrunți acum și cum poți evita alegerile greșite?

Joi, 9 februarie

Moise în Egipt

Personajul Moise a dominat primii ani ai istoriei sfinte. Providența lui Dumnezeu l-a ținut în viață printr-o mamă întreprinzătoare și o soră grijulie. Când l-a găsit pe micuțul Moise în coșul de papură, fiica faraonului i-a cerut mamei lui evreice să aibă grijă de el și a plătit-o pentru aceasta. Ce provocare marcată de binecuvântări pentru o tânără mamă care era sclavă și în exil! Iochebed nu avea decât 12 ani la dispoziție să își învețe copilul să

se roage lui Dumnezeu, să aibă încredere în El și să Îl cinstească, precum și să îi modeleze copilului ei caracterul pentru o viață de slujire. Ani întregi Moise a fost instruit la curtea Egiptului. „Moise a învățat toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvinte și în fapte” (Faptele apostolilor 7:22). După ce s-a maturizat ca bărbat, Moise a făcut o alegere conștientă care a schimbat viața lui și cursul istoriei.

8

Citește Evrei 11:24-29. Ce a lăsat Moise în urmă și ce a trebuit să înfrunte, în schimb? Încearcă să privești lucrurile din perspectiva lui înainte de a face acea alegere. Ce lăsa în urmă și ce decidea să accepte prin plecarea lui?

*Evrei 11:24-29*²⁴ Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui faraon,

²⁵ ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.

²⁶ El socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.

²⁷ Prin credință a părăsit el Egiptul, fără să se teamă de mânia împăratului; pentru că a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut.

²⁸ Prin credință a prăznuit el Paștile și a făcut stropirea sângelui, pentru ca nimicitorul celor întâi născuți să nu se atingă de ei.

²⁹ Prin credință au trecut ei Marea Roșie ca pe uscat, pe când egiptenii, care au încercat s-o treacă, au fost înghițiți.

Egiptul era una dintre cele mai mari puteri din lumea antică a acelor vremuri, dacă nu chiar cea mai mare. Fluviul Nil crease un pământ atât de fertil încât Egiptul, plin de culturi, era o națiune bogată și puternică, iar Moise însuși urma să fie la conducerea acestui imperiu. Este greu de imaginat cât de puternice au fost pentru el în tinerețe ispitele lumii – ale lumii Egiptului, cu toate comorile ei. Categoric că pentru el au fost ademenitoare închinarea, plăcerile și bogățiile. Fără îndoială că ar fi putut justifica cu ușurință rămânerea sa în regat, în loc să-și încerce norocul cu o turmă de sclavi disprețuiți.

Totuși „a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului” (Evrei 11:25). Exodul prezintă luptele și încercările lui Moise, care, după toate prin câte a trecut, tot nu a putut să intre în Țara Promisă (vezi Numeri 20:12). Cu toate acestea, știm că Moise a făcut alegerea corectă, chiar dacă uneori probabil că s-a întrebat dacă chiar făcuse ce trebuia.

Din perspectivă omenească, Moise ar fi trebuit să rămână în Egipt. Însă nouă, creștinilor, ni s-a dat o perspectivă asupra realității care ne transpune dincolo de această lume. Cum putem să ne gândim mereu la imaginea de ansamblu atunci când suntem ispitiți de lume? De ce este atât de important să menținem această perspectivă generală?

Vineri, 10 februarie

Studiu suplimentar

Dumnezeu Și-a respectat partea din legământ, binecuvântându-l pe Avraam. Și Avraam L-a cinstit pe Dumnezeu, neadunându-și comori pe acest pământ. „Moștenirea pe care Dumnezeu a promis-o poporului Său nu este în lumea aceasta. Avraam n-a avut nicio proprietate pe pământul acesta, «nici măcar o palmă de loc» (Faptele apostolilor 7:5). El deținea o mare avere și a folosit-o spre slava lui Dumnezeu și spre binele semenilor săi; dar n-a considerat lumea aceasta drept casa lui. Dumnezeu îl chemase să-i părăsească pe concetățenii săi idolatri, promițându-i Canaanul drept proprietate veșnică; dar nici el, nici fiul lui, nici fiul fiului său nu l-a primit. Când a avut nevoie de un loc de îngropare pentru soția sa moartă, Avraam a trebuit să-l cumpere de la canaaniti. Unicul său bun deținut în Țara Promisă era acel mormânt săpat în stâncă din peștera Macpela” (Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 169).

În viață, suntem uneori ispitiți să ne îndreptăm spre bogăție și distracție. Este nevoie de o credință puternică pentru practicarea satisfacției întârziate. „Palatul magnific al faraonului și tronul monarhului erau ademenitoare pentru Moise; dar el știa că plăcerile păcătoase care îi făceau pe oameni să uite de Dumnezeu se aflau la curțile domnești. El privea dincolo de palatul luxos, dincolo de coroana împăratului, la marile onoruri ce le vor fi date sfinților Celui Preaînalt” (*Patriarhi și profeți*, p. 246).

Biblia: 2 Cronici 14 – 20;

Studiu zilnic

1. Cât timp a fost Israel fără Dumnezeul cel adevărat?
2. Cum a fost patul funerar al lui Asa?
3. Cine a făcut o călătorie în care a adus poporul înapoi la Domnul?
4. Cu ce împărat s-a unit Iosafat, ceea ce nu a plăcut Domnului?

Ellen G. White: cartea [Rugăciunea](#), [capitolul 14](#) (de la „Rugați-vă zilnic pentru binecuvântarea pe care o aduce Sabatul” la final)

5. În ce condiții va pierde educatorul esența educației?

Studiul audio